

ਵੀ. ਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀਅਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਨਜ ਆਦਿ.
ਬਨਾਮ
ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨਜ ਆਦਿ.

ਫਰਵਰੀ 24, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਐਕਟ, 1961—ਧਾਰਾ 23—ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਘਟਾਈ) ਐਕਟ, 1970—ਧਾਰਾ 3(2)—ਵਿਆਖਿਆ—ਭੂਮੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ—ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ—ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਨਾ ਹੋਈ—ਸੀਲਿੰਗ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ 5-2-1970 ਅਤੇ 2-10-1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੂਮੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ—ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੈਧ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ—ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦਾ ਲਾਭ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 6-4-1960 ਨੂੰ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੀ ਭੂਮੀ ਰੱਖੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੋਲਡਿੰਗ 'ਤੇ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤੀਤਵ ਭੂਮੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ 'ਤੇ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਵਾਧੂ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ 2-10-1962 ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੂਮੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੂਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 3-7-1963 ਅਤੇ 17-7-1964 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁਝ ਭੂਮੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੈਂਦੇ ਕੀਤੇ ਯਾਨੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 28-7-1965 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਭੂਮੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ (ਭੂਮੀ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਘਟਾਈ) ਐਕਟ, 1970 ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਿਤੀ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 15-2-1970 ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ 2-10-1970 ਸੀ। ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਨੂੰ 15 ਮਾਨਕ ਏਕੜਾਂ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 3-7-1963 ਅਤੇ 17-7-1964 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ ਹੁਣ ਘਟਾਏ ਗਏ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ 30.30 ਮਾਨਕ ਏਕੜਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ 2-10-1970 ਦੀ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸੈਂਦੇ ਸਹੀ ਸੈਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 6-4-1960 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਤਦਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਹੁਣ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ 2-10-1970 ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 2-10-1970 ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਅਮੈਂਡਿਡ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 15 ਮਾਨਕ ਏਕੜਾਂ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਲੈਂਡ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਐਕਟ, 1961 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਮੈਂਡਿਡ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਮੈਂਡਿਡ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਾਈ ਗਈ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।

1.2 ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੋਡੀਫਾਈਡ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੋਡੀਫਾਈਡ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੂਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਲਿੰਗ ਹੋਲਡਿੰਗ ਉੱਤੇ ਸੇਪਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 2-10-62 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਘਟਾਈ ਗਈ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਵੀਂ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਇਕੱਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ (ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੁਆਰਾ)। ਇਸ ਲਈ, ਹੋਰ ਹੋਰ ਕਮੀ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ [ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1)] ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੱਟ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਕਮੀ, ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਆਦਿ। [360-F-H] 1.3 ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਲਿੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀ ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [361-ਏ-ਬੀ]

ਬੀ.ਕੇ.ਵੀ. ਰਾਧਾਮਣੀ ਅੰਮਾਲ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ, [1985] 2 SCC 46, ਵੱਖਰਾ।

2. ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸੁਧਾਰ (ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਫਿਕਸੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਧਾਰਾ 22 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਦਰਰਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਨੂੰ ਵੀ ਉਦਰਰਾਈਡ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ 5.2.1970 ਅਤੇ 2.10.1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਪੁਰਾਣੇ (ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ

ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। [366-ਸੀ-ਡੀ]

ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਰਾਜ, [1993] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 462 ਅਤੇ ਐਮ.ਕੇ. ਹਰੀਹਰ ਲਾਇਅਰ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਫਸਰ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼, ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ, [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 358, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੀ.ਕੇ.ਵੀ. ਰਾਧਾਮਣੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਫਸਰ, ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼, ਕੋਇਮਬਤੂਰ, [1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 46, ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3774-75 ਦੇ 1992 ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 22.11.89 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4802 ਅਤੇ 4854 ਦੇ 1982 ਵਿੱਚ।

ਕੇ. ਪਰਾਸਰਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਵਰਧਨ, ਪੀਟਰ ਫਰਾਂਸਿਸ, ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬ੍ਰਮਣੀਅਮ, ਵੀ. ਬਾਲਚੰਦਰਨ, ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਮੀ, ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਏ. ਮਾਰੀਆਰਪੁਥਮ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼. ਅਰੁਣਾ ਮਾਥੁਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮਿਸਿਜ਼. ਸੁਜਾਤਾ ਵੀ. ਮਨੋਹਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ। ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3039-40-95 ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 14935-14936 ਦੇ 1994 ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3774-3775 ਦੇ 1992 ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਲੈਂਡ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਐਕਟ, 1961 (ਇਸਨੂੰ 'ਮੁੱਖ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ 1970 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਲੈਂਡ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਘਟਾਉ) ਐਕਟ, 1970 ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਇਸਨੂੰ 'ਘਟਾਉ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3774-3775 ਦੇ 1992

ਮ੍ਰਿਤਕ, ਵੀ. ਗੋਪਾਲ ਰੈੱਡੀਅਰ, ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, 6.4.1960 ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਲੈਂਡ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ) ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜੋ ਕਿ... ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਤੀਧਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ 'ਤੇ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ (ਅਰਥਾਤ 6.4.1960 ਤੋਂ) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨਯਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ VIII ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕੇਗਾ। ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ, ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ

ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ 2.10.1962 ਹੈ। ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 12 ਤੋਂ 14 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੀਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 3.7.1963 ਅਤੇ 17.7.1964 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੈਂਦੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪੰਜ ਸੈਂਦੇ ਹਨ।

28.7.1965 ਨੂੰ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 18.11.1965 ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ (ਲੈਂਡ ਉੱਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਦੀ ਘਟਾਉ) ਐਕਟ, 1970 ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਘਟਾਉ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 15.2.1970 ਹੈ। ਘਟਾਉ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੀਲਿੰਗ 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਤ੍ਰੀਯਨ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੀਲਿੰਗ 5 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਘਟਾਉ ਐਕਟ ਅਧੀਨ "ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਿਤੀ" 2.10.1970 ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ 3.7.1963 ਅਤੇ 17.7.1964 ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਘਟਾਉ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਣ ਘਟਾਏ ਗਏ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 20.11.1971 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ 30.30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਵਜੋਂ ਸਰੰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 16.7.1976 ਨੂੰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਟਾਉ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ 2.10.1970 ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ਇਸ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸੈਂਦੇ ਅਸਲੀ ਸੈਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 25.9.1980 ਨੂੰ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 6.4.1960 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਣਗੌਲੇ ਜਾਣਗੇ ਭਾਵ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦਾ ਚੈਪਟਰ III "ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ" ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਤੋਂ 23 ਤੱਕ ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19(1) ਅਧੀਨ, ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ (2.10.1962) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ (ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ) ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਲਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁੱਲ

ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਥੇ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 20(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ (ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਲਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰਫਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਵਾਧਾ, ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰਫਲ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਰ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ (ਭਾਵ 6.4.1960 ਤੋਂ 2.10.1962) ਤੱਕ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ (ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ) ਵੇਚਣ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 23 ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 20 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਆਰੰਭਿਕ ਮਿਤੀ ਉੱਤੇ, 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ—

(ਅ) ਕੋਈ ਵੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ..... ਵੇਚਣ ਦੁਆਰਾ .....

(ਬ) ..... ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12, ਜਾਂ 14 ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾਵਾਂ 22 ਅਤੇ 23 ਹਸਤਾਂਤਰਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 6.4.1960 ਅਤੇ 2.10.1962 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਜੋ ਹਸਤਾਂਤਰਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਰੱਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। 2.10.1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ . ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਹਸਤਾਂਤਰਣਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਉਹ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸੈਂਦੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ, ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਦੇ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, 2.10.1962 ਦੀ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਚਣ ਸੈਂਦਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਛੱਤ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਪਰੰਤੂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਘਟਾਓ ਐਕਟ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਾਓ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨੂੰ ਘਟਾਓ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, "ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਆਰੰਭਿਕ ਮਿਤੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, 6ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਦੀ ਥਾਂ 15ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 3(31) ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਰਨ, "ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ" 2.10.1970 ਬਣ ਗਈ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ, 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਦਾ ਛੱਤ ਖੇਤਰ 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੇ ਸਤ੍ਰੀਧਨ ਦਾ ਖੇਤਰ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 5 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ", "ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ "30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ" ਨੂੰ "15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ।

ਸੇਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗਾ -

(ਅ) ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ..... ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ .....

(ਬ) ..... ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 12 ਜਾਂ 14 ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁੱਕੀ ਹੁਣ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ 2.10.1970 ਹੈ, ਇਸ ਲਈ 2.10.1970 ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੇਧੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 15 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੌਦੇ, ਜੋ ਕਿ 2.10.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਹੇਲਡਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਚਾਉ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ -

"ਧਾਰਾ 3: (1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ) ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਫੋਰਟ ਸੈੱਟ ਜਾਰਜ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪਾਰਟੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, 15 ਫਰਵਰੀ 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਧਾਰਾ 3(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ 1965 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ, ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ, 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਦਾ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਅਸੋਧਿਤ ਰੂਪ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ 2.10.1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ।

ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਸੇਧੇ ਗਏ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ, 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 15.2.1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਾਏ ਗਏ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਜੋ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸੀਲਿੰਗ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, 2.10.1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸੈਧੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਅਸੇਧਿਤ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

ਇਹ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਛੱਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਵਰਣਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ, ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੇਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਭਾਵ ਸੇਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 2.10.1970 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਜਾਏ 2.10.1962 ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਕੇਵਲ 2.10.1970 ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਸਮਰੂਪਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਸੇਧੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਬਿਨਾ ਸੇਧੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰੰਤੂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਟਾਈ ਗਈ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੇਧੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੇਧੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੂਲ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੱਤ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਘਟਾਈ ਗਈ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਵੀਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸੇਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ)। 15.2.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ [ਧਾਰਾ 3(1)] ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ "ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਤ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਘਟਾਈ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਛੱਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ; ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਛੱਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ

ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4960-4965 ਦਾ 1994

ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਸਰਦਾਂਬਲ ਦੀ ਵਾਰਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਜਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ, ਉਸ ਦੀ ਪਤੀ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। ਨਤੀਜਤਨ, 17.9.1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ, ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।

ਜਗੰਨਾਥਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸੀ।

ਇਸ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਨੇ 1960 ਅਤੇ 1962 ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, 1964 ਵਿਚ ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਚਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੇਚਣ ਅੰਤਤ: ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ।

ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 23.6.1965 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ ਦਾ ਵੀ ਦੇਹਾਂਤ 5.7.1965 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। 1966 ਵਿਚ, ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਸੌਦਾ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ, ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਜਿਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਵੇਲਾਪਾਕਮ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.1.1979 ਅਤੇ 27.1.1979 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਵੇਲਾਪਾਕਮ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਵਿਕਟਰ ਜਗੰਨਾਥਨ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ 27.1.1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 82 ਅਧੀਨ ਲੈਂਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਲੈਂਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 25.9.1984 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਚਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 6.4.1960 ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਚਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਲੈਂਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਸਪੈਸ਼ਲ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 17.9.1992 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁੰਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਮੀਨ ਬਾਕੀ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਘਟਾਓ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਘਟਾਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 1965 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਜਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਲੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਛੱਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਘਟਾਈ ਗਈ ਛੱਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 3(2) ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ-ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਚੁੰਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 3(2) ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘਟਾਈ ਗਈ ਛੱਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਣਨਾ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਾ ਆਉਣ ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਨਵਰੀ 1979 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਚੁੰਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦੇ ਨਵੀਂ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਬੀ.ਕੇ.ਵੀ. ਰਾਧਾਮਣੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼, ਕੋਇੰਮਬਤੂਰ, [1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 46 ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਕਰਕੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 15.2.1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 3(1) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅੰਮਲ ਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3039-40 ਦਾ 1995 (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 14935-36 ਦੇ 1994 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ)

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੇਲਾਮਣੀ ਅੰਮਲ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਨੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਗੇਦ ਲਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(14) ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੇਲਾਮਣੀ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੇਲਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਸਬੰਧੀ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ।

30.9.1970 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਈ.ਆਰ. ਹਿੰਦੂ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ, ਤ੍ਰਿਚੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 14.93 ਏਕੜ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਈ। ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਚੇਲਾਮਣੀ ਅੰਮਲ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ 31.41 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਈ.ਆਰ. ਹਿੰਦੂ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੂਲ, ਤ੍ਰਿਚੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੇਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 652 ਅਤੇ 653 ਦੀ 1977 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 7.1.1980 ਨੂੰ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਹੇਲਡਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੁੰਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਖੋਜਾਂ ਲੈਂਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਸਪੈਸ਼ਲ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 21-ਏ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :

"ਧਾਰਾ 21-ਏ: ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-

(ਅ) .....

(ਬੀ) .....

(ਸੀ) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ-

(i) ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ; ਜਾਂ

(ii) ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ;

ਇਕ ਜਨਤਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ..... ਅਜਿਹੀ .... ਤਬਾਦਲਾ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ....."

ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ 5.2.1970 ਅਤੇ 2.10.1970 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਪੁਰਾਣੇ (ਯਾਨੀ ਮੁੱਖ) ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦਾ ਲਾਭ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, [1993] ਸੁਪਲ. 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 462 ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਹਾ :-

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ, 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(47) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੌਰਾਨ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟ ਕਲੇਜ਼ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਬੋਚਚਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਮ.ਕੇ. ਹਰੀਹਰ ਅਯਰ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼, ਤਿਰੂਨੇਲਵੇਲੀ, [1990] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 358 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ 6.4.1960 ਨੂੰ 30 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਧਿਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਗਈਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ 15 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਅਤੇ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਨੂੰ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਤਾਂ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਖੇਜ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਕਿ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ, ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - "ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ" - ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਉੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬੀ.ਕੇ.ਵੀ. ਰਾਧਾਮਣੀ ਅੰਮਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਰਿਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦਾ ਲਾਭ 30.9.1970 ਨੂੰ ਨਿਭਾਏ ਗਏ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਪਸੰਦੀਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲ ਰੱਦ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate